

Пилата, и много хора отъ архіереите на които вѣше рекаха: кого ца-
лѣна, той е Исусъ, него фанете. И като приближи Іуда до Исуса, ре-
че: радвайся учителю, и го цалѣна. А Исусъ мѣ рече: пріателю! ако
си дошелъ като пріатель, защо си довелъ толко войны? ако ли си до-
шелъ като дѣшманинъ, защо ма цалѣкашь? о голѣма кротость хри-
стова, какъ не испѣсна громъ да изгори сичките, но рече тихо на вой-
ните: кого търсите? и като мѣ казаха Исуса Назореа: той рече: азъ
сѣмь. Тога войните сѣ засрамиха и наднаха на лицата си. Но Ис-
усъ пакъ имъ каза: ако търсите Исуса, ето азъ сѣмь фанете ма, а
моите ученицы оставете. Тога войните и архіерейските слѣби удовиха
го и начнаха да го бѣятъ, да скърцатъ на него съсъ зѣбы и го скър-
заха като хайдѣкъ. Тѣи безчеловѣчїе като видѣ апостола Петаръ, из-
вади ножъ, удари Мааха слѣгата архіерейскій, и мѣ отъ рѣза дѣсно-
то ухо. Тога Исусъ мѣ рече: петре: тѣри ножа въ ножницата: защото,
който тегли ножъ, отъ ножъ у мира.

А войните като гравнаха Исуса отъ тамо, заведеха го при
Анна архіереа, гдѣто доди и Петаръ, които сѣ отрече три пѣти съ
клетка, чи не е христовъ ученикъ, но като попа петела, помена хри-
стовъ хоратъ, излезна въз и плака много. Тамъ Анна като по-
пита Исуса какво мѣ е ученїето, Исусъ мѣ рече защо мене питашъ? питай
хората, които ма слѣшаша, тѣ да кажатъ какво е моего ученїе добро
ли е, или зло. Тога единъ слѣба удари Исуса по лицето, и рече: тѣи
ли сѣ хортѣка на архіереа? А Исусъ мѣ рече: ако хортѣкамъ зло до-
кажи го, ако ли хортѣкамъ добро защо ма вишь? Отъ тамо заведе-
ха Исуса при Каіафа, който вѣше таа година първий архіерей, гдѣ-
то вѣха сѣ събрали книжовниците и старците еврейски и стоворили
да го увѣятъ. Тамъ додоха и двамата азжливи свидѣтели, които ре-
коха нѣе чѣхмѣ отъ устата мѣ като дѣмаше чи е сынъ божїй. Тога
рече Каіафа: чѣкашь ли какво дѣматъ за тебе, защо не хортѣкашь?
Но Исусъ мълчашъ. А Каіафа рече: закавамъ та въ бога, кажи ты
ли си месїа? тога рече Исусъ: ты дѣмашъ чи сѣмь азъ. Но азъ ви
дѣмамъ: какъ отъ сега ще ма видите отъ дѣснѣ страна на кога отца,
и въ послѣдний день на облацы съ голѣмъ слакъ, кога дода да сѣде
живыте и мъртвыте, Тока като чѣ Каіафа, раздра си дрехатъ, и ре-
че: слѣшателн какви хѣлы говори? за какво е достоенъ? а тѣ рекоха:
достоенъ е за смѣръ. Тога мѣ покриха лицето съ платно, удрѣха го,
и дѣмаха: кажи азжливый месїа, кой та удари? и го заплюваха. Отъ
тамо станаха сичките архіереи и старци и заведеха Исуса при Пила-
та. А Пилатъ като ги видѣ, изаѣзна въз и ги пита: какво зло
стори този человекъ та го доведохте тѣка скързанъ? Тѣ рекоха: а-
ко не вѣше сторило зло, не чѣхмѣ да го доведемъ тѣка да го увѣишь.